

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

17.9.2008

B6-0434/2008

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

относно приключване на разискванията по изявленията на Съвета и на Комисията

съгласно член 103, параграф 2 от правилника

от Francis Wurtz, Gabriele Zimmer, Dimitrios Papadimoulis, Eva-Britt Svensson, Roberto Musacchio, Umberto Guidoni, Ilda Figueiredo и Mary Lou McDonald

от името на групата GUE/NGL

относно „Социалния пакет“

Резолюция на Европейския парламент относно „Социалния пакет“

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията относно „Обновена социална програма: Възможности, достъп и солидарност в Европа на 21-ви век“ (СОМ (2008)412 окончателен) и многобройните незаконодателни документи, съпътстващи това съобщение,
- като взе предвид предложението на Комисията за директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (СОМ (2008)414 окончателен),
- като взе предвид предложението на Комисията за директива на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение (преработена версия) (СОМ(2008)419 окончателен),
- като взе предвид своята резолюция от 4 септември 2001 г. относно прилагането на Директивата за създаване на Европейски работнически съвет,
- като взе предвид предложението на Комисията за директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (СОМ(2008)426 окончателен),
- като взе предвид политическото споразумение на Съвета по заетостта и социалната политика от 9 юни 2008 г. относно преразглеждането на Директивата за работното време и относно Директивата за временните работници,
- като взе предвид решенията на Съда на Европейските общности по делата Viking Line, Laval, Rüffert и Комисия/Люксембург и противоречивия политически дебат по тях,
- като взе предвид следните конвенции на МОТ: Конвенция № 94 на МОТ относно трудовите клаузи (публични договори); Конвенция № 87 на МОТ относно свободата на сдружаване и закрилата на правото на организиране; Конвенция № 98 на МОТ относно правото на организиране и колективно договаряне; Конвенция № 117 на МОТ относно социалната политика (основни цели и стандарти), и по-специално част IV от нея; Конвенция № 154 на МОТ относно колективното договаряне, Морската трудова конвенция (МОТ-МТК) и Програмата на МОТ за достоен труд;
- като взе предвид интегрираните насоки за растеж и заетост (2008-2010) и стратегията на ЕС за социално включване и социална закрила,

- като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че до този момент от текущия мандат на Европейския парламент Комисията и Съветът с голяма неохота предлагат и приемат свързано със социалната политика законодателство, целящо социален напредък в Европейския съюз,
- Б. като има предвид, че заетостта и социалните политики за социален напредък не се нареждат сред четирите официални приоритета на настоящото френско председателство на Европейския съюз и като има предвид, че следователно твърденията на това председателство, че иска да превърне 2008 година в „година на новото начало на Социална Европа“, не звучат много убедително,
- В. като има предвид, че политическото споразумение на Съвета по заетостта и социалната политика от 9 юни 2008 г. относно преразглеждането на Директивата за работното време цели по-нататъшното дерегулиране на вече ниските минимални стандарти за защита на здравето и безопасността на работниците от нередовно и дълго работно време, като има предвид, че текущите действия на френското правителство за отмяна на националното законодателство по отношение на 35-часовата работна седмица и подобните кампании за по-продължително работно време, провеждани в други държави-членки, са признаци на същата тенденция към социален регрес,
- Г. като има предвид, че неотдавнашните решения на Съда на Европейските общности по делата Viking Line, Laval, Ruffert и Люксембург ограничиха правото на стачка и колективно договаряне, като се позоваха на върховенството на свободите на вътрешния пазар над такива основни социални права, като има предвид, че тези решения тълкуват стандартите за минимална социална закрила, включени в Директивата за командироване на работници, като максимални стандарти, като по този начин насърчават конкурентния натиск за намаляване на възнагражденията на дадено работно място и отказват на държавите-членки правото да изискват по-благоприятни трудови условия и възнаграждение за командированите работници в съответствие с националното законодателство,
- Д. като има предвид, че тези събития в значителна степен допринесоха за широко разпространеното сред обществеността впечатление, че ЕС клони твърде много към свободните пазари и конкуренцията и пренебрегва солидарността и социалния напредък; като има предвид, че тази задълбочаваща се криза на легитимността на Европейския съюз доведе до нарастваща дистанция между пазарно ориентирания европейски проект, подкрепян от европейските елити, и скептицизма сред значителни части от населението на Европа относно "добавената стойност" на европейските политики за неговото ежедневие и социално благосъстояние, който наскоро отново намери израз в ирландското "не" на Договора от Лисабон,
- Е. като има предвид, че на този фон „Обновената социална програма“, представена от Комисията, трябва да се тълкува като опит за смекчаване на гнева и недоволството на големи слоеве от населението по отношение на неолибералния курс, следван понастоящем от проекта за европейска интеграция; като има предвид, въпреки това,

че така нареченият "Социален пакет" се състои основно от незаконодателни съобщения, доклади и препоръки, чието въздействие що се отнася до насърчаването на измерим социален напредък в Европейския съюз е съмнително,

- Ж. като има предвид, че поради монетарни и макроикономически политики, а именно Пакта за стабилност, неолибералната Лисабонска стратегия и решенията на ЕЦБ, от 2000 г. насам се наблюдава бавен растеж на икономиката и на заетостта, обезстойностяване на труда, устойчиви високи равнища на безработица, бедност, несигурни работни места, неравенства в разпределението на доходите, които от друга страна са придружени от нарастващи печалби за големите финансови и икономически групи, които печелят от либерализацията и приватизацията на стратегически производствени сектори и основни обществени услуги,
1. счита, че „Социалният пакет“ е зле замислен опит за отвлечане на общественото внимание от назадничавите в социално отношение политически позиции на Комисията и Съвета, като например заплануваното дерегулиране на работното време съгласно Директивата за работното време и пагубното въздействие на неотдавнашните решения на Съда на Европейските общности върху основните права и колективното договаряне;
 2. изтъква, че Европейският парламент призова към постепенно премахване на възможността за неучастие при първото четене във връзка с преразглеждането на Директивата за работното време; остро критикува обстоятелството, че политическото споразумение на Съвета отхвърли това искане; поради това заявява, че се противопоставя на споразумението на Съвета;
 3. настоява, че всяко социално значимо преразглеждане на Директивата за работното време трябва да бъде насочено към съвместяването на работата и живота извън нея посредством по-кратко максимално дневно и седмично работно време; подчертава, че възможността за неучастие трябва да бъде напълно премахната, че съдебната практика на Съда на Европейските общности в областта на времето, прекарано на повикване, и на компенсационните периоди на почивка трябва да се прилага в пълна степен и да се включи в директивата, и че трябва да се блокира всяко понижаване на равнището на закрила, предоставено от съществуващата директива;
 4. призовава Съвета и държавите-членки да обсъдят обстойно въпросите, повдигнати от неотдавнашните решения на Съда; настоятелно приканва Съвета да предприеме действия с цел гарантиране на върховенството на социалните права над свободите на вътрешния пазар; поради това изисква подробно преразглеждане на Договорите, с цел да се проправи път за една социална Европа; счита, че ако европейските институции не постигнат резултати в тази област, сериозната криза на легитимността на съществуващия европейски икономически и социален модел ще се задълбочи драматично;
 5. отбелязва първия двугодишен доклад на Комисията относно състоянието на социалните услуги от общ интерес в ЕС; настоява, че въпросът за услугите от общ интерес е друг важен въпрос, който следва да бъде преразгледан в договорите; в това отношение подчертава необходимостта от ясни разпоредби в първичното право на ЕС, които да посочват, че обществените блага, обществените услуги, услугите от

общ интерес и нестопанският сектор не подлежат на правилата относно конкуренцията, държавните помощи, обществените поръчки и вътрешния пазар, а формират сектор, който се ръководи единствено от обществения интерес и чиято организация съгласно принципа на субсидиарността е от изключителната компетенция на държавите-членки и съответните им регионални и местни органи, с цел да се гарантира правилното им функциониране;

6. припомня, че Договорът от Лисабон вече е отхвърлен от ирландския народ в единствения референдум, проведен относно този договор в Европейския съюз; призовава Съвета да спре процеса на ратификация и, като първа стъпка към уреждане на ситуацията, да въведе „Клауза за социален напредък“ като обвързващ протокол към съществуващите договори, с цел да изясни, че:
 - Договорът не може да се тълкува като засягащ по никакъв начин упражняването на основните права, признати в държавите-членки, включително правото на стачка и предприемане на колективни действия на национално равнище, както и правото на трансгранични стачки и колективни действия;
 - тези права също така включват правото или свободата на предприемане на други действия, обхванати от специфичните системи на колективни трудови отношения в държавите-членки, включително действия, които имат за цел да поставят началото на сключване на колективни трудови споразумения, които не се ограничават с минималното трудово възнаграждение и минималните стандарти;
 - Договорът не може да се тълкува като засягащ по никакъв начин колективните трудови отношения и системите за колективно договаряне, признати в държавите-членки;
 - Договорът не може да се тълкува като засягащ по никакъв начин компетенциите на държавите-членки да приемат законодателство в областта на социалната политика, което предвижда по-високи стандарти и изисквания от установените в директивите на ЕС относно минималните стандарти;
 - когато правата, цитирани по-горе, и компетенциите на държавите-членки в областта на социалната политика или системите за колективни трудови отношения са в противоречие с регулирането на вътрешния пазар или „основните свободи“ на вътрешния пазар, първите (основните права и т.н.) трябва да имат преимущество над вторите;
7. изтъква, че законодателните проекти, които са включени в социалния пакет, целият или засилване на либерализацията на вътрешния пазар, както е в случая с предложената директива за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, основаваща се на старите предложения на Bolkestein в областта на здравеопазването в рамките на Директивата за услугите, или им липсва амбиция за насърчаване на социалния напредък, както е в случая с предложението за преразглеждане на Директивата за създаване на Европейски работнически съвет и поради това те не представляват подходящи инструменти за поставянето на ново начало на социална Европа, както твърди френското председателство;

8. изтъква, че здравните услуги с основание са изключени от Директивата за услугите на вътрешния пазар, тъй като здравеопазването е част от системите за социална сигурност и не е област, в която следва да преобладават пазарните сили; подчертава, че не нито съществува необходимост Европейският съюз да регулира здравеопазването въз основа на правила на вътрешния пазар, нито същият притежава подобна компетентност; настоява, че въпросите, обхванати от предложението на Комисията за директива, трябва да бъдат разрешени и регулирани в рамките на координацията на системите за социална сигурност (Регламент (ЕО) № 883/2004);
9. остро критикува предложението на Комисията за директива за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване; изтъква, че това предложение е основано на вътрешнопазарен подход и цели основно да даде възможност на по-заможните и по-добре образованите да търсят по-евтино здравно обслужване в чужбина; счита, че предложението подкопава равенството на системите на здравеопазване, тъй като възстановяването на разходите на пациентите от по-бедните държави-членки няма да им позволи да покриват медицинските разходи за висококачествено здравно обслужване в по-богатите държави-членки;
10. остро критикува обстоятелството, че предложението на Комисията за преразглеждане на Директивата за европейските работнически съвети (ДЕРС) не е амбициозно; припомня на Комисията за исканията на Парламента за преразглеждане на директивата, изразени още преди 7 години в негова резолюция от 4 септември 2001 г., които не са взети под внимание;
11. подчертава основните фактори, които обуславят необходимостта за преразглеждане на ДЕРС: по-добро определение на „информация“ и „консултация“ (писмена и подробна информация, предоставена своевременно) и на „транснационалните“ въпроси, понижаване на праговете за учредяване на ЕРС, ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за фирмите, които пренебрегват разпоредбите на директивата и установяване на право на ЕРС на вето по отношение на управленските планове за реструктуриране, сливане и поглъщане или временно уволняване, като се отлагат окончателни решения до момента, в който ЕРС може да предложи алтернативни решения и те бъдат обсъдени обстойно от ЕРС и фирменото ръководство;
12. приветства факта, че Комисията предлага хоризонтална директива, определяща за незаконна дискриминацията извън работното място; остро критикува факта, че застраховането и други финансови продукти няма да бъдат обхванати от директивата, което позволява на финансовия и застрахователния сектор да продължат прилагането на дискриминационната практика да се изискват вноски в по-висок размер поради рискове, свързани със здравето, възрастта, пола и увреждания;
13. изтъква, че е необходимо на гражданите на трети държави да бъде предоставен достъп до трудова заетост, както и равни права, особено по отношение на заплащането, колективното договаряне и социалната защита; настоятелно призовава

в европейските решения и рамкови решения да бъдат включени всички разпоредби от Международната конвенция за защита правата на работниците мигранти и членовете на техните семейства, приета от Общото събрание на ООН на 18 декември 1990 г.; подкрепя идеята за разрешително за пребиваване за търсене на работа;

14. отбелязва целта на Комисията да подобри видимостта и методите на работа на Стратегията на ЕС за социално включване и социална защита, както и засилването на нейното взаимодействие с други политики; въпреки това изтъква, че Комисията и Съветът отхвърлиха призива на Парламента за въвеждане на нова насока за социалното включване към Насоките за заетост (2008-2010 г.) и по този начин отказаха да подобрят видимостта и взаимодействието с други политики;
15. подкрепя предложението на Комисията за установяване на цели относно намаляването на бедността (общата и детската бедност, бедността при работещите и трайна дългосрочна бедност) и нейните предложения за минималното равнище на доходите от пенсии и за достъпа до здравеопазване и неговото качество (намаляване на детската смъртност, подобряване на здравния статус и продължителността на живота и т.н.) за следващия етап от Стратегията на ЕС за социално включване и социална защита; настоява, че такива цели трябва да бъдат установени и във връзка със схемите за минимални доходи (60% от националния изравнен среден доход) и минималните заплати (60% от средната заплата в национален мащаб или за сектор) с цел борба с бедността и социалното изключване;
16. подкрепя целта на Комисията да популяризира понятието „достоеен труд“ във вътрешните и външните политики на ЕС; изтъква, че важен стълб на концепцията за „достоеен труд“ е понятието „свободно избрана трудова заетост“, което трябва да бъде гарантирано; поради това настоява държавите-членки да преразгледат политиките в областта на пазара на труда, които тласкат безработните към нископлатена, несигурна работа, която не избират свободно, или към това да работят за социалните помощи, които получават („workfare programmes“);
17. подкрепя предложението на Комисията за включване на международните морски трудови норми (Морска трудова конвенция на МОТ от 2006 г.) в европейско трудово законодателство, основано на европейското споразумение между работодателите и профсъюзите в този сектор; наред с това подкрепя действията на Комисията по отношение на приоритетното прилагане на конвенциите на МОТ; при все това подчертава, че решението на Съда на Европейските общности по делото Ruffert противоречи на Конвенция № 94 на МОТ, която изрично позволява да се изисква спазване на колективните трудови договори в разпоредбите, свързани с възлагането на обществени поръчки; призовава Съвета и Комисията да прибавят Конвенция № 94 на МОТ към списъка за приоритетно изпълнение;
18. изразява съгласие с Комисията, че са необходими повече действия за намаляване и премахване на разликите в заплащането на мъжете и жените в Европейския съюз; призовава Комисията и Съвета да укрепят още повече правната рамка, да установят цел за намаляване на разликите в заплащането на мъжете и жените, както и тези по отношение на достъпа до професионално обучение и признаването на

квалификациите и уменията на жените, разликите в заплащането между мъжете и жените, работещи на непълно работно време, и разликите в пенсиите между мъжете и жените и да насърчават клаузите за равнопоставеност в договорите за обществени поръчки;

19. отбелязва доклада на Комисията относно инструменти и политики на Общността за приобщаване на ромите; подчертава необходимостта от решителни действия за приобщаване на ромите (План за действие за ромите), както се изисква от Парламента в неговите резолюции по този въпрос;
20. изтъква, че всеки пълноценен „Социален пакет“, който насърчава социалния напредък, трябва да бъде допълнен с подкрепящи икономически и структурни политически мерки; счита, че Пактът за стабилност и растеж трябва да бъде отменен и паричната политика на ЕЦБ трябва да бъде смекчена, с цел преодоляване на последиците от текущото забавяне на икономическия растеж; призовава Комисията и Съвета да разработят Европейска инвестиционна програма за устойчиво развитие, заетост и социално включване, за която да бъде заделен най-малко 1% от БВП на ЕС, като тя следва да бъде допълнена от сходни публични инвестиционни програми на държавите-членки, с цел стабилизиране на икономиката, противодействие на изменението на климата и насърчаване на пълната заетост с качествени работни места и социални права; предлага държавите-членки да въведат също така мерки за стабилизиране и повишаване на покупателната способност на хората с ниски доходи (изправени пред нарастващи цени на храни, енергия, транспорт), напр. чрез въвеждане на автоматични социални тарифи за газ, електроенергия, телекомуникации, обществен транспорт и др.;
21. подчертава, че срокът на действащата Лисабонска стратегия на Европейския съюз изтича през 2010 г.; счита, че сега трябва да се постави началото на обстоен размисъл относно бъдещата стратегия за периода след 2010 г.; подчертава, че съществуващият фокус върху либерализирането на пазарите и „конкурентоспособността“ трябва да бъде прекратен и заменен с нова интегрирана Европейска стратегия за солидарност и устойчиво развитие, основана на четири стълба, които да имат еднаква тежест (икономика, околна среда, заетост, социална защита и социално включване);
22. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и парламентите на държавите-членки.